

Χριστούγεννα και κρίση

Αρχιμ Γεωργίου Καψάνη

Είναι πολλά τὰ κοινὰ σημεῖα τῆς ἐποχῆς μας μὲ τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς ἐπὶ «Καίσαρος Αὐγούστου», «ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας». Καὶ τότε ὑπῆρχε μία μορφή παγκοσμιοποιήσεως ἀνάλογη μὲ αὐτὴν ποὺ ἐπιχειρεῖται σήμερα.

Ἡ φορολογία ἦταν ἀπάνθρωπη. Τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο συνετρίβετο, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ στόχοι τοῦ Καίσαρος. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἐξανδραποδισμοὶ καὶ τὰ βασανιστήρια ποὺ ὑφίσταντο οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς τότε δυνάστας. Ἀκόμη εἶναι γνωστὰ τὰ ἐκλυτα ἦθη τῆς τότε κοινωνίας, ἀντίστοιχα πρὸς τὴν φαυλότητα τῶν “θεῶν” ποὺ ἐλάτρευαν οἱ ἄνθρωποι.

Καὶ σήμερα ἡ κρίσις ποὺ ἀντιμετωπίζουμε εἶναι : α) **Κρίσις οἰκονομική**, διότι ἡ πτωχεία καὶ ἡ ἀνέχεια μαστίζει πολλοὺς ἀδελφούς μας. β) **Κρίσις ἠθική**, διότι ὁ πολιτισμὸς μας ὅλο καὶ περισσότερο ἐδράζεται στὴν φιλαυτία καὶ ὄχι στὴν ἀγάπη. γ) **Κρίσις θεολογική**, διότι μεταίρονται ὅρια αἰώνια, τὰ ὁποία ἔθεσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες (πρβλ. Παροιμ. κβ’ 28), καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ ξενό-

φερτες “θεολογίες”. Αὐτὲς οἱ “θεολογίες” ἄδειασαν τὶς Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης καὶ κινδυνεύουν νὰ ἀδειασούν καὶ τοὺς δικούς μας Ναοὺς, ὅπως εἶπε Προτεστάντης θεολόγος, διότι καλλιεργοῦν τὸν ὀρθολογισμὸ καὶ τὸν σκεπτικισμὸ.

Ὅπως στὸν εὐρισκόμενον «ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου» κόσμῳ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς» (Ματθ. δ’ 16), ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, προσφέροντάς του τὴν λύτρωσι, ἐλπίζουμε ὅτι καὶ στὴν παροῦσα κρίσιμη φάσι τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας ὁ Παντοκράτωρ Κύριος δὲν θὰ μᾶς στερήσῃ τὴν Χάρι Του καὶ τὴν εὐλογία Του καὶ δὲν θὰ ἀφήσῃ νὰ χαθῇ τὸ πολυπαθὲς ἔθνος μας.

Ὁ ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς κριτῆς τοῦ κόσμου μπορεῖ νὰ ἐπέμβῃ γιὰ τὴν σωτηρία μας. Μπορεῖ νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ. Σεβόμενος ὅμως τὴν ἐλευθερία μας περιμένει καὶ τὴν δική μας συνέργεια, ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν προσευχή μας. Ἐκεῖνος θὰ ἐνεργήσῃ τὴν σωτηρία μας, ἐὰν ἐμεῖς συνεργήσουμε.

ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 31

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016

Πῶς θά ζήσουμε πνευματικά τὰ Χριστούγεννα

Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου

Ὁ Χριστὸς μὲ τὴ μεγάλη Του ἀγάπη καὶ μὲ τὴν μεγάλη Του ἀγαλλίαση ποὺ σκορπάει στὶς ψυχές τῶν πιστῶν μὲ ὅλες τὶς ἅγιες γιορτές Του, μᾶς ἀνασταίνει ἀληθινὰ ἀφοῦ μᾶς ἀνεβάξει ψηλά πνευματικά. Ἀρκεῖ νὰ συμμετέχουμε καὶ νὰ ἔχουμε ὄρεξη πνευματικὴ νὰ τὶς πανηγυρίζουμε πνευματικά. Τότε τὶς γλεντᾶμε πνευματικά καὶ μεθᾶμε πνευματικά ἀπὸ τὸ παραδεισένιο κρασί ποὺ μᾶς φέρνουν οἱ Ἅγιοι καὶ μᾶς κερνοῦν.

Τὶς γιορτές γιὰ νὰ τὶς ζήσουμε, πρέπει νὰ ἔχουμε τὸν νοῦ μας στὶς ἅγιες ἡμέρες καὶ ὄχι στὶς δουλειές ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε γιὰ τὶς ἅγιες ἡμέρες. Νὰ σκεφτόμαστε τὰ γεγονότα τῆς κάθε ἁγίας ἡμέρας καὶ νὰ λέμε τὴν εὐχὴ δοξολογώντας τὸν Θεό. Ἔτσι θὰ γιορτάζουμε μὲ πολὺ εὐλάβεια κάθε γιορτῆ.

Νὰ μελετᾶει καὶ νὰ ζεῖ τὰ θεῖα γεγονότα συνέχεια. Ὅταν κανεὶς μελετᾶει τὰ γεγονότα τῆς κάθε γιορτῆς, φυσιολογικά θὰ συγκινηθεῖ καὶ μὲ ἰδιαίτερη εὐλάβεια θὰ προσευχηθεῖ. Ἐπειτα στὶς Ἀκολουθίες ὁ νοῦς νὰ εἶναι στά γεγονότα ποὺ γιορτάζουμε καὶ μὲ εὐλάβεια νὰ παρακολουθοῦμε τὰ τροπάρια ποὺ φέλνονται. Ὅταν ὁ νοῦς εἶναι στά θεῖα νοήματα, ζεῖ τὰ γεγονότα ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔτσι ἀλλοιώνεται.

Γιὰ νὰ ζήσουμε αὐτὰ τὰ θεῖα γεγονότα, πρέπει ὁ νοῦς νὰ εἶναι στά θεῖα νοήματα. Τότε ἀλλοιώνεται ὁ ἄνθρωπος. «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τετέλεσται σήμερον», φάλλουμε. Ἀμα ὁ νοῦς μας εἶναι ἐκεῖ, στό «παράδοξον», τότε θὰ ζήσουμε καὶ τὸ μεγάλο μυστήριον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐγὼ θὰ εὐχομαι ἡ καρδιά σας νὰ γίνῃ Ἁγία Φάτνη καὶ τὸ Πανάγιον Βρέφος τῆς Βηθλεὲμ νὰ σᾶς δώσῃ ὅλες τὶς εὐλογίες Του.

Μιά πραγματική ιστορία

Τό 1994 δύο εκπαιδευτικοί Άμερικανοί ανταποκρίθηκαν σέ μία πρόσκληση γιά νά διδάξουν ήθικκή στίς δημόσιες σχολές, στηριζόμενοι στίς βιβλικές αρχές.

Εΐχαν διδάξει σέ φυλακές, σέ έπιχειρήσεις, στήν άστυνομία καί στό τέλος σ' ένα μεγάλο όρφανοτροφείο τής Ίσπανίας.

Σέ αυτό τό όρφανοτροφείο υπήρχαν 100 περίπου παιδιά πού ήταν έγκατελειμμένα από τούς γονείς τους.

Πλησίαζαν οί γιορτές του 1994

Τά παιδιά του όρφανοτροφείου άκουγαν γιά πρώτη φορά από τούς δύο Άμερικανούς τήν ιστορία τής γέννησης του Χριστου.

Έμαθαν γιά τήν άφιξη τής Παρθένου Μαρίας καί του Ίωσήφ στή Βηθλεεμ πού δέν βρήκαν τόπο στά πανδοχεία καί έτσι πήγαν σέ ένα στάβλο όπου γεννήθηκε ό μικρός Ίησοϋς καί τοποθετήθηκε σέ μία φάτνη.

Κατά τή διάρκεια τής ιστορίας τά παιδιά δέν μπορούσαν νά συγκατατήσουν τήν κατάπληξή τους.

Προσπαθοϋσαν νά μή χάσουν ούτε μία λέξη από τήν αφήγηση.

Όταν τελείωσαν τήν ιστορία, έδωσαν στά παιδιά τρία κομμάτια χαρτόνι γιά νά κάνουν μία φάτνη· τούς έδωσαν έπίσης χρωματιστές κίτρινες πετσέτες πού κόβοντας τīs έβαλαν γιά άχυρο, λίγη τσόχα καφέ γιά νά φτιάξουν τή φιγούρα του μωρου καί ένα μικρό κουρελάκι γιά κουβέρτα.

Όλα λοιπόν τά όρφανά άρχισαν νά φτιάχνουν βιαστικά τīs φάτνες.

Όλα πήγαιναν καλά μέχρι πού έφτασε ή σειρά ενός μικρου παιδιου του Μίσα γιά νά δείξει τί εΐχε κάνει. Φαινόταν μέχρι έξι χρόνων καί εΐχε τελειώσει πρώτος τή φάτνη.

Τόν πλησίασαν οί δύο άμερικανοί καί έκπληκτοι κοιτάζοντας τή φάτνη, είδαν μέσα δύο μωρά αντί γιά ένα.

Κοίταγαν άπορημένοι καί έκπληκτοι. Φώναξαν γρήγορα τόν διερμηνέα γιά νά ρωτήσουν τί συμβαίνει.

Ό μικρός Μίσα σταύρωσε τά χεριά του καί παρατηρώντας τήν φάτνη, άρχισε νά διηγείται τήν ιστορία τής γέννησης.

Ή αφήγηση ενός παιδιου πού άκουγε τήν ιστορία μία μόνο φορά ήταν πολύ καλή, μέχρι πού έφτασε στό σημείο πού ή Μαρία έβαλε τό μωρό στή φάτνη.

Έκει ό μικρός Μίσα άρχισε νά έπινοεί τό δικό του τέλος γιά τήν ιστορία καί άρχισε νά λέει:

«Καί όταν ή παρθένος Μαρία άφησε τό μωρό στή φάτνη, ό Ίησοϋς μέ κοίταξε καί μέ ρώτησε εάν εΐχα μέρος νά μείνω.

Έγώ του εΐπα ότι δέν εΐχα γονείς καί γι' αυτό δέν εΐχα πού νά μείνω.

Τότε ό Ίησοϋς μου εΐπε ότι μπορούσα νά μείνω εκεί μαζί του.

Του άπάντησα ότι δέν μπορούσα, διότι δέν εΐχα κάποιο δώρο νά του προσφέρω όπως όλοι.

Σκέφτηκα όμως ότι θά μπορούσα νά του προσφέρω τή ζεστασιά μου αφού ήταν μικρός καί μέσα σέ μία φάτνη.

Γι' αυτό τόν ρώτησα: εάν σου προσφέρω ζεστασιά, αυτό θά εΐναι καλό δώρο γιά σένα;

Καί ό Ίησοϋς μου εΐπε: εάν μου προσφέρεις ζεστασιά, αυτό θά εΐναι τό καλύτερο δώρο πού θά μου έχουν δώσει.

Έτσι λοιπόν μπήκα καί εγώ μέσα στή φάτνη, εΐπε ό μικρός, αφού ό Ίησοϋς μου εΐπε ότι θά μπορούσα νά μείνω εκεί γιά πάντα”.

Όταν λοιπόν ό μικρός τελείωσε τή δική του ιστορία, τά ματάκια του έλαμπαν γεμάτα από δάκρυα τά όποια μούσκευαν τά μάγουλά του.

Σκέπασε τό πρόσωπό του καί έσκυψε τό κεφάλι του.

Τό μικρό όρφανό συνάντησε έπιτέλους κάποιον ό όποιος πότε δέν θά τό έγκατέλειπε, ούτε θά τό εκμεταλλευόταν.

Κάποιον πού θά ήταν μαζί του γιά πάντα.

“ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ”

Περιοδική έκδοση I.N. Αγ.Ζώνης
ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Έκδότης: I.N.Αγ.Ζώνης · www.agiazoni.gr
Υπεύθυνος: Αρχιμ. Άνθιμος Ήλιόπουλος

Άγίας Ζώνης 27Α,
Άθήνα 11552 · τηλ.: 210 8674250

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016

Άριθ. Φυλ. 31

Διανέμεται δωρεάν · Είσοφορές δεκτές